

ons niet misleiden, we komen steeds meer in den mist. Algeheele bekeering (terugkeer) van hen, die den weg van reformatie verlieten, kan ons saambrengen.

Verschillende afgevaardigden voeren het woord. Vooral zij, die door de Synodoeraten plaatselijk of in Kringverband zijn uitgeworpen, zijn verwonderd dat nu weer met den ouden Bond de draad zou worden opgevat.

Anderen spreken wel hun waardeering uit over het initiatief van Bergschenhoek, maar zijn tevens blij, dat nu misschien vandaag alle Vereenigingen kunnen worden saamgebracht in één organisatie. Enkelens verwijt Bergschenhoek dat het niet den organisatorischen weg zou hebben bewandeld, door uit den Bond te treden en de vrijgemaakte leden van het Bondsbestuur te passeeren.

Br. Zwartveen spreekt namens de Commissie door het oude Bondsbestuur benoemd. Hierin zijn benoemd de broeders Beekman, Alders, Zwartveen en de Graaf (de laatste heeft zich nog niet vrijgemaakt, maar is wel ernstig bezwaard).

Hij legt sterk den nadruk op de rechten, die ook de vrijgemaakte Vereenigingen hebben, in de oude organisatie, waarvoor genoemde commissie steeds in de hres heeft gestaan.

Hij betwist, dat er leidingloosheid kon worden geconstateerd, vooral de leiding van den overleden bondsvoorzitter Dr van 't Veer had, volgens spreker, een stempel gezet op den verdere arbeid van het Bondsbestuur.

Hij meent te moeten opkomen voor br. de Graaf van Ede (Bondssecr.) die geheel staat aan de zijde der vrijgemaakte Vereenigingen.

Hij staat er op, als er van samenwerking sprake zal zijn, genoemde broeder in de Commissie te handhaven. Hij deelt nog mede, dat door het Referendum gebreken is, dat 450 vereenigingen zich gebonden achten aan de besluiten van 1942 en 51 vereenigingen niet.

C. v. d. Kaaden verdedigt den weg, dien de Mann. Ver. van Bergschenhoek gemeend heeft te moeten gaan.

Nadat de bekende „richtlijnen" van het Bondsbestuur zijn uitgegeven heeft zij gemeend niet meer in deze organisatie te kunnen blijven. Zij wilde niet g e d u l d worden op grond van een aangenomen gedragslijn. (Bondsag Zwolle).

„Ook niet-leden der Geref. Kerken kunnen lid zijn der vereenigingen enz."

Zij wenschten niet, als n i e t - l i d eener Geref. Kerk te worden beschouwd. Zij is nog van meening in deze „richtlijnen" juist te hebben geconstateerd dat bij het Bondsbestuur geen begrip aanwezig was van den toestand kerkelijk, als voor bewaring van een eenheid wordt gepleit, die in feite niet meer bestond. Wat betreft het verwijt als zou zij de vrijgemaakte broeders in het Bondsbestuur hebben gepasseerd, werd opgemerkt, dat hiervan onmogelijk sprake kon zijn, om de eenvoudige reden, dat deze broeders niet bekend waren (voor vandaag).

Alle b e s l u i t e n, dus ook de genoemde „richtlijnen" met het advies tot wachten op „de synode" werden met a l g e m e e n e s t e m m e n g e n o m e n. Uit geen enkel officieel stuk of Mann. Blad blijkt dat er vrijgemaakte broeders in het Bondsbestuur zitting hebben. Wanneer de Vereeniging van Bergschenhoek besloot, andere Vereenigingen, die gelijk dachten, op te roepen, tot oprichting van een nieuwen Bond was zij in den organisatorischen weg, daar dit toch alleen het werk van Vereenigingen kan zijn. Spreker herinnert aan het openingswoord, we moeten van den grond af durven beginnen, we moeten het aandurven niets meer te bezitten, geen geld en oude leiders. Opnieuw beginnen met een eigen stijl en eigen leiding is de noodwendige weg der Reformatie.

Nog verschillende afgevaardigden dringen aan op leiding, goede voorlichting in leiders en schetsen moet er komen.

Om twee uur werd de vergadering heropend. De voorzitter leest een door Ds Vink ingediend voorstel voor luidende:

„De afgevaardigden van Geref. Mannenvereeningen in vergadering te Amersfoort bijeen op 14 Februari 1946 besluit: aan de broeders Ds H. Knoop, Rotterdam—Delfshaven, D. C. Haak, Berkel, C. v. d. Kaaden, Bergschenhoek, G. D. Vos, Groningen en S. D. Postma, Utrecht, op te dragen om in samenwerking met de broeders Beekman, Alders en Zwartveen, de voorbereidingen te treffen voor de constituering van een Bond van Mannenvereeningen op Geref. grondslag op een Bondsdag zoo mogelijk te houden vóór 1 Mei 1946, tot welke constituering de vergadering bij deze besluit."

Dit voorstel komt direct in bespreking.

De broeders Beekman en Zwartveen maken bezwaar, daar uit het voorstel blijkt, dat de Bestuursleden van den ouden Bond door deze Vergadering worden aangewezen, om tot saamspreking te komen met de 5 leden der commissie in het voorstel eerst genoemd.

Terwijl juist het oude Bondsbestuur deze broeders had benoemd ook om te komen tot oprichting van

een nieuwen Bond (vrijgemaakt).

Nog enkelen vragen inlichtingen, waarna Ds Vink één en ander nog nader toelicht.

Hij wijst op de ongerijmdheid als zou een zich ontbindende organisatie, bevoegdheid bezitten commissies te benoemen met opdracht nieuwe Bonden te constituëren. Daar er geen Bond meer is kunnen alleen Vereenigingen, dus wij hier een Bond oprichten. Als het voorstel in stemming komt, blijkt, dat 56 Vereenigingen voor stemmen, 1 blanco en 1 tegen.

Zoo is dus de constituering een feit geworden en kan de benoemde commissie haar arbeid aanvangen. Hierna spreekt Ds Vink over „Hoe gaan we aan 't werk." Het antwoord op deze vraag, bedoelt te zeggen hoe we op onze Vereenigingen aan het werk moeten gaan. En in welken zin daar in den bond leiding aan gegeven moet worden. Het werk op de vereenigingen moet het karakter vertoonen dat het in directe gebondenheid aan de Schrift, actueel-reformatorisch het bewustzijn verheldert omtrent de roeping die het ambt der geloovigen meebrengt. Zoo kunnen de Mannenvereeningen iets beteekenen in het geheel der Kerk, die worstelt om uit en bij de waarheid te leven.

En zoo zal de vernieuwde Bond iets kunnen beteekenen in den steun dien hij aan de vereenigingen kan schenken.

Op dit referaat volgt een geanimeerde bespreking. Bij de beantwoording der vragen dringt Ds Vink nogmaals aan op actuele activeering tot den dienst in het Koninkrijk Gods.

Door 63 Vereenigingen was de presentie-lijst geteekend, terwijl nog vele leden als bezoekers aanwezig waren.

Het adres waar de Vereenigingen zich kunnen opgeven als lid van den nieuwen Bond is voorloopig: C. v. d. KAADEN, Hoekschekade 82, Bergschenhoek.

„JA IK, VAN GANSCHER HARTE".

Bij de bevestiging van een Dienaar des Goddelijken woords wordt o.a. gevraagd:

Ten tweede, of gij de Schriften des Ouden en Nieuwen Testaments voor het eenige Woord Gods en de volkomen leer der zaligheid houdt, en alle leeringen verwerpt, die daartegen strijden?

Hierop antwoorden Ds H. K. E. Gravemeyer en Dr Emmen van Den Haag, volmondig en krachtig: Ja ik, van ganscher harte!

Hebt U het Ds Gravemeyer óók hooren zeggen? En heeft U soms ook Ds Gravemeyer samen met Prof. Kraemer en Prof. Banning hooren spreken over de vernieuwing in de Ned. Hervormde Kerk? Met Banning? Weet U dan niet, dat Banning puur vrijzinnig is? En weet U dan niet, dat Vrijzinnig Christendom verwerpt:

a) de Godheid en de zoendood van Jezus Christus; b) de inspiratie van de H. Schrift, door de H. Schrift nadrukkelijk geleerd!

Ziet U dan nog niet wat er gebeurt in de Hervormde Synode? Bent U dan blind? Ziet U dan nog niet de duidelijke, ja schandelijke, den Heere verfoeilijke wijze van optreden van die orthodoxen, die zich voor het karretje der vrijzinnigen laten spannen?

Hervormd Nederland, ontwaak!

J. R. MOUWES, Scheldestraat 115, Amsterdam.

N.C.R.V.-STIJL???

De heer K., schrijvend over Nationale Omroep zegt het volgende:

„De omroepvereeningen pretendeeren, dat voor het terrein van den omroep de godsdienstige en maatschappelijke overtuigingen zijn vertegenwoordigd in omroepvereeningen.....

Zij willen voorts eerlijk mogen zeggen: dit is een orthodox-protestantsch programma, dat een vrijzinnige uitzending, dit een Rooms-Katholieke enz....." (Omroepgids 2 Februari).

Duidelijk heeft de heer K. hiermee aangegeven wat de opgave voor onze N.C.R.V.-omroep is. „Eerlijk zeggen: dit is een orthodox-protestantsch programma".

Maar nu de vervulling van deze taak!

Maandagavond 4 Februari. Even voor achten 's avonds. Wat geeft de microfoon dan? Nog even tijd, dames en heeren. En ge wordt „vergast" op een plaatje. Een bioscoopprent, een geitengemakker, zoo afschuwelijk dat ge waant bij de bonte Dinsdagavond te zijn beland. Of zitten we als op vroegere Zaterdagavonden in de jool „de week is voorbij, de week is voorbij"? Neen heusch, de N.C.R.V. vermorst met zulke sentimentele jan klussen de kostbare zendtijd.

Even later van 20.05-20.55 Requiem van Verdi.

Een orthodox-protestantsche uitzending? Welneen, de K.R.O. kan het er mee doen. Maar ja, de Christelijke Oratorium Vereeniging van Amsterdam voert het stuk uit. Welk een schoone gelegenheid. De uitvoering wordt nog stichtelijk gedekt door een dominee die met gebed voorop gaat!

En zoo kunnen we doorgaan.

Het „N.C.R.V.-orgel" wordt Donderdag daarop bespeeld door Piet Post. Het programma? Protestantsch-Christelijk. Leest U maar: Einzugsmarsch und Hymne (uit „Ein Walzertraum"), Oscar Strauss-Cavatina, Raff-Over the rainbow, Arlen-Potpourri van Krontjong melodien arr. Ciere.

Nu laten de kerkeraden maar protesteeren tegen de dans, de N.C.R.V.-microfoon leert het je wel in de huiskamer. Heeft U niet verrukkelijk gezwoerd bij „Over the rainbow", van Arlen, uitgevoerd door Piet Post, orgelist van de Gereformeerde Kerk te Weesp?

Och laat ons niet mallen. Het is droef genoeg. Een N.C.R.V. met een bioscooporgel geleverd door een N.S.B'er en bespeeld door een orgelist van gereformeerde confessie.

Is daarvoor de strijd gevoerd door Prof. Schilder en Jan Zwart? Zijn daarvoor duizende luisternaars in het geweer gekomen? Voor den oorlog: weg met het N.C.R.V. bioscoop-schandaal en nu na den oorlog: welkom om de paar weken aan ons N.C.R.V.-orgel met Piet Post erachter?

Moeten we almaar de stijl van het orthodox-protestantsche verloochen en vermoorden?

Jan Zwart is in 1937 begraven. Bij de toespraken rond zijn graf was ook de N.C.R.V. Hulde werd hem ook gebracht om zijn principiele weigering om op het bioscoop-instrument der N.C.R.V. te spelen. Is men zijn testament vergeten? Ik weet hoe men gepoogd heeft het te vernietigen. Maar de N.C.R.V. heeft krachtens haar beginsel een adelsbrief die verplicht.

Laat men het beseffen. De heer Keuning moet zijn beginselvaste geluid van de eerste bladzijden der gids niet doen smoren met de bladzijden die daarna geschreven worden.

Lachers om een N.C.R.V. zijn er al teveel in ons landje.

De uitzendingen moeten er geen ginnegappers bijweken.

Zaandam.

S. ZWART Jz.

OPVOEDING EN O N D E R W I J S

DE KONINKLIJKE TAAK.

Richt zich de profetische taak tot het verstand en tracht de priesterlijke functie het gevoelsleven te verzorgen, het koninklijk ambt spreekt den wil aan. Een koning moet regeren en 't gezag handhaven. Welnu, dat is ook de taak van den huisvader. Hij moet zijn huis regeren. Daar is hij de drager van het gezag. Hij moet zorgen, dat de goddelijke ordinantiën in zijn gezin worden nageleefd. Dat betekent strijd tegen de zonde van allerlei aard, want laten we er ons voor hoeden het christelijk gezin te idealiseeren, alsof het immuun zou zijn voor de zonde. Zou de duivel, waarvan we lezen, dat hij omgaat als een brieschende leeuw, zoekende wien hij zou mogen verslinden, het gezin ontzien? Zou hij niet weten, dat het welzijn en de uitbreiding van Gods koninkrijk ten nauwste samenhangt met het veilig stellen van het gezin? Op het gezin, dat naar Gods geboden wil leven, zijn juist zijn felste aanvallen gericht en hij doet zijn uiterste best de grondslagen ervan te ondermijnen. De zaden van ontevredenheid, opstand tegen het gezag, onderlinge verdeeldheid, afgunst, jaloezie, enz. strooit hij daar met kwistige hand.

Als koning in zijn gezin heeft het gezinshoofd met zijn vrouw de zonde in allerlei vorm te bestrijden, bij hen zelf en bij de kinderen. Allereerst bij hen zelf. Iederen dag opnieuw moeten ze zich heiligen, want zij moeten zijn leesbare brieven van Christus. Uit het leven van hun ouders moeten de kinderen kunnen aflezen, hoe de geboden des Heeren in het leven moeten worden verwerkelijk. Vrome woorden zonder een vrome levenswijze zijn een bespotting, wekken afkeer. Natuurlijk blijven de ouders, ook de allervroomste, zondige mensen, die dagelijks struikelen in vele, die in hun beste werken slechts een beginsel van gehoorzaamheid vertoonen. Maar — God wil zondige mensen verwaardigen tot een hooge en verheven taak. Hij wil ze gebruiken als medewerkers Gods om zoo Zijn koninkrijk te bouwen, niet alsof Hij ze noodig zou hebben. Natuurlijk niet, maar zoo is het naar Zijn wijs bestel en dan naar dezen regel, dat we beginnen zullen bij Jeruzalem, i.e. bij het gezin. Om nu het koninklijk ambt te kunnen uitoefenen, moeten we op twee dingen bedacht zijn. In de eerste plaats moeten vader en moeder één lijn trekken bij het uitoefenen van de tucht. Dat is heel belang-

rijk. Als de hand paalde sit lijk voork elkaar w bij zijn, n een het de tweede heid wort Paedagog Al wie d kan daar men spre die maje van de o lijke natu opvoede derlijke verleen. blijven.

Dienaa vrijheid", tijd, die l paedagog echter re uitgaat v vangen en de poort heid zal k heid leen zijn zond der zonde vaar voor een mens wijzen aa kunnen s dien hij n Groninge

Deze d saamvatti

Ik schi clusie 7" zinsnede reeds in clusies. I deeld de n u ma En d e k i n g

„Maar aanyard zwaren h vergaderi van ingri Gods Wo den kerke dat afwa ze „de fa d. i. g j m te rekene besla n voer l g j m o hangende Dit nu

31 K.O. di. van t e n z j En nu

aceen Hierin stelling onder Deze K. O. w men n wille

Maar Want jui duizenden geinerim schen die eens s v r j m

Niet v van mee verband „de fact het zich maakten moet dar s che u pogingen zien, als band van

Laat c lijke syno zal het t Ten al

singen ex